

Владика Фотије: Будимо апостоли мира и апостоли соли јеванђељске

Тузла је град соли, а со у јеванђељском смислу представља символ добра, символ речи Божје, символ благодати. То се осећа и овде у овом светом храму и у овом граду. Ми желимо да град Тузла постане град мира, град толеранције, град разумевања и братске љубави. Хвала Богу да имамо добро разумевање Исламске заједнице, садашњег муфтије, а и римокатолика који живе овде. Заиста дакле, градимо мостове који треба да нас зближавају, истакао је владика Фотије.

Господо министри, уважена господо, браћо и сестре, дозволите ми да са неколико речи поздравим данас нашег високог госта, а можемо слободно рећи и домаћина, Његову Светост Патријарха српског г. Порфирија, духовног оца нашег народа у Зворничко-тузланској епархији, у њеном старом седишту Тузли.

Тузла је један диван, древни град. Помиње се још у римско доба као град соли. Латински назив Salines значи град соли, а Тузи на турском језику значи со. Отуда и име града. У временима када је наш Свети краљ Драгутин Немањић владао овим просторима, он се називао да је владар Срема, Усоре и Соли, значи овог простора којег обухвата практично читава Епархија зворничко-тузланска са Сремом до Београда.

Ово је диван град који одише хуманошћу и широком душом. Савременим језиком речено, некако је остао више словенски оријентисан, у позитивном смислу те речи, него можда други простори у Босни и Херцеговини. То

видимо као квалитет и као једну од мугоћности за шири дијалог и разумевање међу народима, а првенствено међу Србима и Бошњацима, који су овде најдоминантнији, али и међу другима који овде живе, Хрватима и свима осталима. То се види по великом јубилеју на који нас је овде сабрао. Прославићемо 140 година од освећења храма Успења Пресвете Богородице који је живео са овим градом како се он развијао. Поготову је страшне дане прошао у Другом светском рату када је требао бити миниран и срушен. Међутим, захваљујући једном добром човеку – не само једном сигурно, али њему првенствено – муфтији тузланском Шефкету Курту, овај храм је био спасен. Чим је НДХ проглашена 10. маја 1941. године онда је започео и програм да се Срби из Тузле ликвидирају, протерају и да се ова светиња сруши, нажалост. То се зна у историји. Међутим, било је добрих људи који су гледали изнад тог земаљског курса који је у то време владао градом и тако је овај храм, хвала Богу, опстао.

Касније је била битка око његовог очувања, јер је осамдесетих година храм почео да тоне, пошто је Тузла на рудницима соли. Онда су архитектура и технологија дали своје, урађена је потпора под темеље храма и он је сачуван, престао је да тоне. Просто се десило једно грађевинско чудо, такође залагањем многих људи из овог града.

Тузла је, рекао сам, град који има ширину. Тузла је град великих људи. Тузла је град Меше Селимовића. Тузла је град Исмета Мујезиновића, великог сликара и академика, Тузла је град познатог спортисте, кошаркаша Мирзе Делибашића. Много је великих људи који су живели у овом граду и оставили свој печат и граду просто дали ширину коју има и коју смо, кад смо дошли, затекли и препознали и то видимо као простор за деловање на унапређењу бољег живота свих житеља Тузле.

Срби су живели са овом светињом, она их је подизала, она их је одржала. Данас обележавамо и 170 година од када је седиште из Зворника премештено у Тузлу, а посебно 140 година од када је овај свети храм освећен. Православни Срби су уткани у овај град. Они су овде живели вековима. Управо у старом делу града, у Старој вароши, у центру града живело је највише Срба. И сада значајан број Срба живи овде и ми морамо да се бринемо о њима показујући највише бригу о овом светом храму чију ћемо порту да уредимо. Владичански двор смо у великој мери средили. Око овог објекта су се окупили људи из Бања Луке, Тузле, Сарајева и Београда. То је сада заиста један регионални центар који нас спаја и даје могућност да сви живимо заједно и да сви будемо у љубави братској.

Ово је град соли, а со у јеванђељском смислу представља символ добра, символ речи Божје, символ благодати. То се осећа и овде у овом светом храму и у овом граду. Ми желимо да град Тузла постане град мира, град толеранције, град разумевања и братске љубави. Хвала Богу да имамо добро разумевање Исламске заједнице, садашњег муфтије, а и римокатолика који живе овде. Заиста дакле, градимо мостове који треба да нас зближавају.

Ваша Светости, овде Вас наш народ и наше свештенство радо дочекују као свог духовног оца, пастира нашег који седи у трону Светог Саве Српског, обједињује све српске земље, никога не негирајући, никога не ниподаштавајући, него управо јеванђељском речју која је сољу осољена.

Ваша Светости, недавно смо били заједно у Северној Македонији. Како нас је дивно дочекао народ тамо! Православни народ, македонски, српски и други који су били. Сви су били духовно одушевлени. Надам се ће тај дух некако да се пресели и у наше крајеве овде, у Епархију зворничко-тузланску, која Вама није непозната, да просто будемо апостоли мира и апостоли соли јеванђељске на овим просторима. Живели и добродошли! Благословите и поучите нас Вашом архипастирском речју.

spc.rs